

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému **Generální finanční ředitelství**, odbor právního a daňového procesu, se sídlem v Praze 1, Lazarská 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 3. 2012, č. j. 15 Af 76/2013 - 10,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem se žalobce (dále též stěžovatel) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2013, č. j. 50068/12/7001-41000-050230, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 2012, č. j. 12262/12-1400-506218, jímž byl žalobce vyzván k zaplacení správního poplatku ve výši 300 Kč za podání, resp. přijetí, žádosti, ve které se žalobce domáhal, aby byla vyslovena neúčinnost doručení rozhodnutí o odvolání, č. j. 9038/12/1400-506218. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná žaloba byla žalobcem podána k Městskému soudu v Praze, který je pro toto řízení podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) místně nepřislušný, byla souzená věc usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2013, č. j. 5 Af 20/2013 - 7, postoupena Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jakožto místně příslušnému soudu k projednání dané věci. Krajský soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; dospěl přitom k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je úkonem správního orgánu, jímž se (toliko) upravuje vedení řízení před správním orgánem, přičemž ze soudního přezkumu jsou takovéto úkony dle ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeny.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost; usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 49/2013 - 7 byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci advokátovi; toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 18. 6. 2013.

Dne 25. 6. 2013 požádal stěžovatel o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudního poplatku, současně navrhl zrušit ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., jakož i zpoplatnění podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 10. 2013, č. j. 5 As 49/2013 – 11 zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň vyzval stěžovatele znovu k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a poučil stěžovatele o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno (dle ust. § 50 o. s. ř.) dne 29. 10. 2013.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

Jelikož řízení bylo zastaveno, proto nemá dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s) .

V Brně dne 7. listopadu 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu

